

Nr 251.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 29 maj 1912.

» » » i Andra kammaren den 29 maj 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om skogsvårdsafgift.

(Jordbruksutskottets utlåtande nr 98.)

Till Konungen.

I en till Riksdagen den 19 april 1912 aflåten proposition, nr 208, har Eders Kungl. Maj:t under återopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för samma dag föreslagit Riksdagen antaga följande förslag till

Förordning om skogsvårdsafgift.

Med upphäfvande af nådiga förordningarna den 4 juli 1910 angående skogsvårdsafgifter och den 13 juni 1908 angående skogsvårdsafgifter inom Gottlands län, förordnas härigenom som följer:

1 §.

För afverkadt virke, som taxeras jämlikt lagen om skogsaccis och om virkestaxering, skall erläggas skogsvårdsafgift med en och tre tiondels procent af virkets taxerade värde.

Denna afgift skall fördelas mellan skogsvårdsstyrelserna i riket på sätt här nedan sägs.

2 §.

Skogsvårdsafgift erlägges:

a) för virke, som taxerats enligt 5 § a) i lagen om skogsaccis och om virkestaxering, af afverkaren, och

b) för virke, som afses i 5 § b) i nämnda lag, af den, som med virket så förfarit, att enligt samma lagrum afgiftsplikt för virket inträdd.

med afverkare förstås i denna förordning den, som, då virket fälles, äger förfoga öfver virket; dock att, där annan äger rätt till affallsvirket, denne skall anses såsom afverkare i fråga om sådant virke.

3 §.

Skogsvårdsafgift debiteras, uppbäres och redovisas i sammanhang med kronoutskylderna i den ordning, Kungl. Maj:t därom föreskrifver.

4 §.

Af de genom skogsvårdsafgiften inom hvarje landstingsområde inflytande medel skola nittio procent tillhandahållas skogsvårdsstyrelsen inom landstingsområdet samt tio procent redovisas till statskontoret för att af Kungl. Maj:t i mån af förefallande behof fördelas mellan samtliga skogsvårdsstyrelser i riket.

5 §.

Denna förordning gäller icke virke, som afverkats inom Västerbottens eller Norrbottens län, inom Särna socken af Kopparbergs län eller inom området för städer, som icke tillhöra landstingsområde.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1913; dock att hvad i 3 § i förordningen angående skogsvårdsafgifter den 4 juli 1910 stadgas om skyldighet för kronofogde att upptaga skogsvårdsafgift för trämassa, som i orten tillverkats, skall jämväl efter den 1 januari 1913 tillämpas å trämassa, som tillverkats före sistnämnda dag.

Medan enligt nu gällande lagstiftning skogsvårdsafgift utgår allenast för sådant virke, som ur landet utföres eller inom landet användes för tillverkning af trämassa, vare sig denna sedan förbrukas inom landet eller exporteras, hvilat Eders Kungl. Maj:ts nu förevarande förslag på den principen, att i hufvudsak allt inom landet afverkad virke eller närmare bestämdt allt virke, som taxeras enligt lagen om skogsaccis, skall beläggas med dylik afgift. Såsom departementschefen i sitt yttrande till statsrådsprotokollet framhållit, utgick man vid genomförandet af 1903 års lagstiftning om enskilda skogar såsom grund för införandet af skogsvårdsafgifter från den tanken, att den som afverkade skog jämväl borde erlägga en särskild afgift för åvägabringande af medel till skogsåterväxtens befrämjande. Denna enligt Riksdagens förmenande otvifvelaktigt riktiga tanke kunde emellertid på grund af praktiska svårigheter då ej fullt genomföras. Sedan numera dessa svårigheter genom tillkomsten af gällande lag om skogsaccis i det väsentliga undanröjts, synes det Riksdagen riktigt och ur skogsvårdsynpunkt lämpligt, att ofvanberörda princip helt lägges till grund för lagstiftningen i nu ifrågavarande ämne. Genom att i enlighet med Eders Kungl. Maj:ts förslag anknyta stadgandena om skogsvårdsafgift till gällande lagstiftning angående skogsaccis vinnes jämväl den fördelen, att skogsvårdsafgiften kan bestämmas i förhållande till det afverkade virkets värde, hvilket ur åtskilliga synpunkter måste anses riktigare än att såsom förut varit fallet låta afgiften utgå efter myckenheten af det exporterade eller till trämassa bearbetade virket.

Då, såsom departementschefen närmare utvecklat, därtill kommer, att de amerikanska tullförhållandena med afseende å export af papper och trämassa från vårt land till Förenta staterna göra en omläggning af grunderna för skogsvårdsafgifternas utgående i af Eders Kungl. Maj:t föreslagen riktning önskvärd, har Riksdagen icke tvekat att, såvidt angår nyssberörda grunder, ansluta sig till det af Eders Kungl. Maj:t framlagda förslaget.

Beträffande härefter beloppet af den föreslagna afgiften har Riksdagen, som visserligen ansett sig kunna ifrågasätta, huruvida icke från vissa synpunkter en något lägre afgift varit att förorda, likväl på de af departementschefen anförda skäl funnit sig icke böra frångå hvad Eders Kungl. Maj:t föreslagit.

Då Riksdagen icke heller i öfrigt funnit något att erinra mot Eders Kungl. Maj:ts förslag, har Riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition, hvilket Riksdagen härmed velat för Eders Kungl. Maj:t anmäla.

Stockholm den 29 maj 1912.

Med undersätlig vördnad.